

ingen ved jo, hvorledes Stillingen er, navnlig efter det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) Tale.

Men dette mærkelige Forslag fra det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) fik da ogsaa en i højeste Grad mærkelig Begrundelse. Det ærede Medlem sagde, at der var i vort oprindelige Forslag en Mulighed for at forhale Sagen. Nu gad jeg gerne vide, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem derom, hvorledes skulde vi kunne forhale Sagen? Vi have ikke Flertal i Tinget. I Dag har det første Udvalg her i Tinget konstitueret sig, Finansudvalget, og i dette er det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) blevet valgt til Formand ved Stemmer, afgivne af hans Delegationsparti og Højre. Jeg maa formode, at det Forhold, der her giver sig til Kende, betyder, at der her i Folketinget er et Flertal for, at Ledelsen bliver paa de Hænder, hvor den har været saa længe her i Tinget. I dette Tilfælde vil det jo sige, at et Medlem af Reformpartiet efter al Sandsynlighed vil faa Ledelsen i Udvalget angaaende Rigsretssagen, og hvorledes skal det saa være os muligt at forhale Sagen? Hvorledes kunne de Herrer ogsaa tro, at vi kunde nære blot den svageste Tanke om at forhale Sagen, efter at vi have ønsket den løst paa den Maade? De Herrer havde det jo i deres Magt ved enhver Lejlighed herinde at minde os derom og gennem deres Presse kalde paa denne Sag. De Herrer ville forstaa, at den Sag presser sig frem til en Afgørelse, som ingen, selv om der var nok saa stærke Ønsker derom, kan forhale.

Dernæst sagde det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), at han ikke længere troede paa, at Forhalingstendensen var til Stede. Han havde fundet en formodet Tendens tidligere, nu troede han ikke længere derpaa, behøver han jo — ligegyldigt, hvordan Forandringen er sket — ikke længere at opretholde sit Forslag. Og angaaende Realiteten i vort Forslag, at en Udvalgsbehandling er nyttig for Rigsretsanklagens Form og nyttig for Tingets Værdighed, for at alt kan ske i de bedste og klareste Former, har det ærede Medlem ikke anført et eneste Ord.

Derimod havde det ærede Medlem en lang Udvikling om forskellige Standpunkter til denne Sag. Da han kom til det radikale Partis forskellige Standpunkter, fandt han sig dog nødsaget til at sige, at han havde sporet et Temperaturskifte, men dog ikke saa stærkt. Naar man erindrer, hvor kraftigt det ærede Medlem plejer at udtale sig overfor mit Parti, maa man dog indrømme, at det var en meget mild Betegnelse af mit Partis Stilling i denne Sag. Og hvad han havde at anføre, var jo heller ikke noget som helst andet end at henpege paa den besynderlige Omstændighed, at Rigsretsbetænkningen ikke var omtalt i „Politiken“. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) var ogsaa inde derpaa. Jeg kan maaske faa Lov til at rette mine Bemærkninger til det ærede Medlem, der drøftede dette Spørgsmaal nok saa udførligt. Og nu beder jeg de Herrer i Stedet for at sige Ting, som de tro passe dem i Øjeblikket, at tænke sig om og se de virkelige Omstændigheder. Den 6. Maj vedtager det radikale Venstre her i Folketinget at afgive en Betænkning angaaende dette Spørgsmaal, hvilket fremtvinges ved en direkte Afstemning indenfor Udvalget, hidført fra radikal Side. Om Eftermiddagen den 6. Maj skulde der da paa „Politiken“s Kontor have dannet sig den Opfattelse, at det radikale Partis Stilling med Hensyn til Rigsretsanklagen var saa forkert, at man vilde skjule den. Og saa skulde man ville skjule et Dokument, der var tilgængeligt for alle Blade. Hvad er det dog for en Tro, at der skulde være nogen som helst Fordel eller Interesse deri? Hvis jeg personlig skulde have nogen Interesse i, at Betænkningen blev skjult, burde jeg dog nede i Holbæk have søgt at skjule den. Saa burde jeg dog have søgt at foranledige, at den ikke kom frem i det Blad i Holbæk, der tilhører mit Parti, og at den ikke blev omtalt paa Møder i Holbæk. Men hvilken Interesse skulde der for mig være i, at den ikke kom frem her i København? Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) sagde, at der var foretaget adskillige Kraffanstrengelser fra min Side i denne Sag for at faa Sagen frem, og til sidst kom der ingenting. Nu kan det ærede Medlem ikke være ubekendt med, at undertiden